

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie zażalenia **J. B.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Śródmieście Wschód w Krakowie z dnia 3 października 2024 r., sygn. [...],

o odmowie wszczęcia dochodzenia,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 marca 2025 r.,

wniosku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

zawartego w postanowieniu z dnia 26 listopada 2024 r., II Kp 1695/24/S,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Wieliczce.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2024 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu spoza obszaru właściwości Sądu Okręgowego w Krakowie z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sprawa dotyczy zażalenia J. B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Śródmieście Wschód w Krakowie z dnia 3 października 2024 r., sygn. [...], o odmowie wszczęcia

dochodzenia w sprawie o czyn zabroniony z art. 276 k.k. (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.), rzekomo popełniony m. in. przez obecnego Prezesa i obecną Wiceprezes Sądu Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie (tj. SSR X. Y. i SSR X.1 Y.1). Uzasadniając potrzebę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie stwierdził m. in., że cyt.: „ [w] zachowaniach w/w osób skarżący J. B. upatruje m.in. ukrywania nieprawidłowości w zakresie błędnego kierowania przesyłek pocztowych oraz usuwania dokumentów zalegających w aktach sprawy”. W ocenie tego sądu, rozpoznanie zażalenia, w którym sformułowano zarzuty dopuszczenia się nieprawidłowości przez osoby aktualnie kierujące Sądem Rejonowym dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie, może wywołać u uczestników tego postępowania (w szczególności u samego skarżącego) lub u postronnych obserwatorów przeświadczenie - choćby mylne - o niemożności bezstronnego rozpoznania danej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie zasługiwała na uwzględnienie i sprawę należało przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego stoi na stanowisku, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie - chociażby mylne - o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, SIP «Lex» nr 282245). W podobnym duchu wypowiedziała się najwyższa instancja sądowa choćby w postanowieniach z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995 nr 9-10, poz. 68, str. 83 czy z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, SIP «Lex» nr 186944.

Każdorazowo wniosek o przekazanie danej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k. należy potraktować indywidualnie. Decyzja o przekazaniu sprawy, wynikająca z potrzeby uniknięcia uszczerbku dla dobra wymiaru sprawiedliwości, musi uwzględniać niepowtarzalny układ faktyczny i procesowy danej sprawy. To

konkretne okoliczności sprawy determinują potrzebę ewentualnego odstąpienia do zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy.

Konieczność rozpoznania przez sąd właściwy miejscowo środka zaskarżenia na postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia co do czynu zabronionego, którego miał się rzekomo dopuścić m. in. Prezes i Wiceprezes Sądu Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie (tj. SSR X. Y. i SSR X.1 Y.1), którzy pozostają przełożonymi - w sensie podległości administracyjnej - wszystkich sędziów orzekających w ww. Sądzie, w tym sędziego referenta sprawy, stanowi sama w sobie okoliczność, która w zewnętrznym odbiorze osłabiać może zaufanie do bezstronności sądu właściwego do rozpoznania sprawy przez powstanie wątpliwości co do istnienia warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy nie tylko w oczach samego zainteresowanego, tj. autora zażalenia J. B., ale również w odbiorze społecznym, co uzasadnia przekazanie jej innemu sądowi równorzędnemu do rozpoznania.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w Wieliczce, znajdujący się w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Krakowie, bacząc, aby odległość dzieląca sąd właściwy z delegacji od siedziby Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie była stosunkowo niewielka i aby tym samym dojazd do wskazanego sądu dla uczestników postępowania był jak najmniej uciążliwy. Marginesowo jedynie zaznaczyć należy, że skarżący domagał się li tylko „powierzenia rozpatrzenia zażalenia innej instytucji”, dlatego zbytecznym było wskazanie jako właściwego innego sądu równorzędnego spoza obszaru właściwości Sądu Okręgowego w Krakowie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]

